

ת"פ 55620/12/19 - מדינת ישראל, רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד איתי אורן

בית משפט השלום באילת

ת"פ 55620-12-19 מדינת ישראל ואח' נ' אורן ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שי ברגר
מאשימה

1. מדינת ישראל
2. רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

נגד
נאשם

1. איתי אורן

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**").

הרקע וטיעוני הצדדים

2. כתב האישום המתוקן, אשר הוגש נגד המבקש, מייחס לו עבירות של **איסור הכנסת רכב**, לפי תקנה 5 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), תשל"ט-1979 (להלן: "**התקנות**") וסעיף 57 לחוק גנים לאומיים שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998 (להלן: "**החוק**"), **איסור הליכה**, לפי תקנה 10 לתקנות, סעיף 57(ב) לחוק וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), איסור פגיעה בשמורת טבע, לפי תקנה 2 לתקנות, סעיף 57(ב) לחוק וסעיף 29 לחוק העונשין.

3. **על פי עובדות כתב האישום**, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם רוכב ומדריך בפני הרים אשר רכב במקומות שונים, בין היתר בתחומי חבל אילות. במהלך שנת 2018 במועדים שחלקם אינם ידועים למאשימה, תיעד או תועד הנאשם בסרטונים שונים, אשר הועלו לרשת חברתית, באירועי רכיבת אופניים, או ברכיבות בהן נטל חלק ואשר התקיימו במשורות טבע שונות שבחבל זה. צפייה בסרטונים מעלה כי הנאשם רכב בשמורת הטבע: מסיב אילת, יוטבתה וצוקי שיירות ב-6 מקרים שונים (כמפורט בכתב האישום). במעשיו רכב הנאשם באמצעות אפניים מחוץ למקומות המיועדים לכך בשמורות הטבע, ובכך הכניס רכב לשמורת הטבע שלא למקומות שסומנו לשם כך, הילך או נמצא מחוץ לשבילים המיועדים להולכי רגל, ביצע פעולות המהוות או עלולות להוות פגיעה בשמורת טבע ללא היתר ופגע בצמח או דומם בתחום שמורת הטבע, ללא שהיה לו היתר למעשיו.

4. המבקש, באמצעות בא כוחו, הגיש ביום 26.9.21 בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ, במסגרתה ביקש להורות למשיבה להעביר לידי המבקש נתונים סטטיסטיים ביחס להגשת כתב אישום במקרים דומים, זאת בכדי לטעון טענת אכיפה בררנית.
5. במסגרת הדיון שהתקיים בבקשה ביום 5.10.21, דייק ב"כ המבקש את בקשתו וציין כי ברצונו לקבל כתבי אישום שהוגשו על ידי המשיבה, בעבירה הספציפית בה הואשם המבקש.
6. ב"כ המשיבה ציין בדיון כי ניתן להראות לבית המשפט כתבי אישום שהוגשו בנתונים דומים, אם כי לא בהכרח בעבירה בה הואשם הנאשם, אלא ביחס לכתבי אישום שהוגשו בעקבות מידע שהגיע מהרשות החברתית.
7. אשר על כן, הורה בית המשפט לב"כ המשיבה להגיש תוך 60 יום לכל הפחות 5 דוגמאות של כתבי אישום שהוגשו ממידע שהושג באמצעות הרשות החברתית, כשלאחר מכן יהיה רשאי ב"כ המבקש להגיש תגובתו בכתב.
8. ביום 16.12.21 הגישה המשיבה 6 כתבי אישום שהוגשו לבתי המשפט הרלוונטיים, המתבססים על תיקי חקירה שנפתחו על ידי המאשימה ברחבי הארץ בהמשך מידע שהגיע לגורמי חקירה מהרשות החברתית השונות.
9. ביום 4.1.22, הגיש ב"כ המבקש את תגובתו, ובה טען כי משהמשיבה לא מצאה ולו עבירה אחת הכרוכה בטיול באופניים, חרף הקלות באיתור פרסומים הכרוכים ברכיבה על אופניים בשמורות טבע, מיעוט המשאבים הנדרשים לחקירה כאמור ולצד האינטרס הציבורי הנמוך במיצוי הדין עם רוכבי האופניים, ועל כן עומד על טיעונו.

דין והכרעה

10. בבג"צ 4922/19 אפרים נווה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 9.12.19, נקבע כי הרף לקבלת מידע הוא נמוך מזה הנדרש לשם ביסוס טענת אכיפה בררנית:

"טיבו של הנטל הראשוני המוטל על הנאשם יבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמוך מהרף שנדרש לצורך סתירת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הבררנית"

11. לצד זאת, יש להדגיש כי באותו ענין נקבע שעל המבקש לעמוד בנטל הראשוני, וכי אין להורות על מסירת מידע בלא שהמבקש עמד בנטל זה:

"הנטל הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלאת טענה לאכיפה בררנית מוטל על הנאשם. אין להפוך את היוצרות, באופן שהליכי הגילוי והעיון ישמשו בסיס להנחת התשתית הראייתית הראשונית בבחינת 'נעשה ונשמע' - נקבל את המידע והמסמכים מתוך תקווה כי מהם תצמח התשתית הנדרשת להגנה מן הצדק... מכאן, שאין להורות לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה ייעשה רק לאחר שהנאשם פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה בררנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ"

12. לאור האמור לעיל, הרי שהנטל להנחת תשתית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים בנוגע למדיניות האכיפה מוטל על כתפי המבקש, ואין די בטענה כללית בדבר אכיפה בררנית כדי להצדיק מתן הוראה לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ.

13. בענייננו, מטעם המשיבה הוגשו שש דוגמאות לכתבי אישום המתבססים על תיקי חקירה שנפתחו על ידי המאשימה ברחבי הארץ בהמשך מידע שהגיע לגורמי חקירה מהרשתות החברתיות השונות. כתבי האישום אלה מחזקים את טענת המשיבה כי המבקש במקרה זה לא הופלה לרעה, ומדובר על הפעלת שיקול דעת סביר.

14. כאמור, לטענת ב"כ המבקש, לא נמצא מקרה של הגשת כתב אישום על ידי המאשימה בעבירות זהות לעבירות בהן הואשם הנאשם, אלא ביחס לכתבי אישום הכוללים עבירות שונות שהוגשו בעקבות מידע שהגיע מהרשתות החברתיות.

15. ביסוס הטענה על העובדה שלא הוגשו מטעם המאשימה דוגמאות לכתבי אישום הכוללים עבירות זהות אשר הוגשו בעקבות מידע שהגיע מהרשתות החברתיות, אינו מספיק, שכן עובדה זו אינה מעידה, כשלעצמה, על חשד ראשוני למדיניות זדונית מסויימת מצד המשיבה, ואין בכך כדי לבסס אף חשד לכאורה ראשוני לאכיפה בררנית. כל מקרה ומקרה מתאפיין בנסיבותיו, ואין בטיעון ב"כ המבקש משום הרמת הנטל הראשוני הנדרש.

16. אשר על כן, הריני לקבוע כי המבקש לא עמד בדרישת הנטל הראשוני לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים מכוח סעיף 108 לחסד"פ.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובות שהובאו בפני, עברתי על הדוגמאות שהוגשו על ידי המשיבה ובחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.